

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 120.390 van 11 juni 2003
in de zaak A. 130.660/X-11.223.**

In zake : Ann STEENO,
die woonplaats kiest bij
advocaat J. STIJNS,
kantoor houdende te 3000 LEUVEN,
Justus Lipsiusstraat 18-26

tegen :

de stad LEUVEN,
die woonplaats kiest bij
advocaat B. BEELEN,
kantoor houdende te 3000 LEUVEN,
Justus Lipsiusstraat 24.

tussenkomen de partij :

de VZW Leuven Welzijnscentrum (Centrum Algemeen
Welzijnswerk Leuven) (CAW),
die woonplaats kiest bij
advocaat J. BERGÉ,
kantoor houdende te 3000 LEUVEN,
Vaartstraat 64.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Ann STEENO op 17 december 2002 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 10 oktober 2002 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Leuven houdende afgifte van een stedenbouwkundige vergunning aan de VZW Leuven Welzijnscentrum (Centrum Algemeen Welzijnswerk Leuven) (CAW), voor het bouwen van het CAW-huis (kantoren) op een perceel gelegen aan de Redingenstraat 4 te Leuven, kadastraal bekend, Sectie D, nr. 6791;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur Ch. BAMPS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 10 maart 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 maart 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. VERHAEGHE die, loco advocaat J. STIJNS verschijnt voor de verzoekende partij, van advocaat J. VANSTIPELEN die, loco advocaat B. BEELEN verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat J. BERGÉ, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur A. EYLENBOSCH;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de VZW Leuvens Welzijnscentrum (Centrum Algemeen Welzijnswerk Leuven) (CAW), met een verzoekschrift van 27 januari 2003 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat er grond is om het verzoek in te willigen;

1. De feiten

Overwegende dat de tussenkomende partij op 30 juli 2002 aan het college van burgemeester en schepenen van de stad Leuven een stedenbouwkundige vergunning vraagt voor het bouwen van een CAW-huis (kantoren) op het perceel gelegen aan de Redingenstraat 4 te Leuven, gekadastraerd aldaar 4de afdeling, sectie D, nr. 6791; dat het perceel is gelegen in een woongebied met culturele, historische en/of esthetische waarde volgens het gewestplan Leuven en in een zone voor openbaar nut volgens het BPA nr. 5 "Redingenhof II-deel 1"; dat gedurende het openbaar onderzoek een groot aantal bezwaren is ingediend, o.m. door de verzoekende partij; dat het college van burgemeester en schepenen van de stad Leuven na gunstige adviezen met de thans bestreden beslissing de gevraagde vergunning heeft gegeven;

2. Beoordeling

2.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.2. Overwegende dat, wat de tweede voorwaarde betreft, de verzoekende partij in essentie aanvoert dat de bewoners van de Redingenstraat nu reeds met moeilijkheden hebben te kampen en dat de aanwezigheid van het grootschalige project in het kleine straatje hun leven ingrijpend zal veranderen; dat zij reeds jaren het onhoudbare karakter van de toestand ter plaatse trachten aan te kaarten en te verhelpen, doch dat de bouw van het CAW-huis met parking de spreekwoordelijke druppel zal vormen; dat het stadsbestuur en de politie er nu al niet in slagen om de verkeersvoorschriften te doen naleven, terwijl in de bestreden beslissing wordt gesteld dat de verkeersveiligheid afhangt van het verkeersreglement; dat spelende kinderen het straatbeeld zouden moeten vormen in een doodlopende straat met bestemming "woonerf"; dat een ondergrondse parking met 29 plaatsen overlast zal veroorzaken in het woonerf waar de verkeerssituatie nu reeds onhoudbaar is; dat in de bestreden beslissing alternatieve parkeerplaatsen in de omgeving worden aangeprezen en dat alleszins bezoekers daar op aangewezen zullen zijn; dat er ook buiten de spitsuren veel af- en aangerij zal zijn en dat er onvermijdelijk ongevallen zullen gebeuren nu de in- en uitrit van de parking vlak na de scherpe bocht in de Redingenstraat is voorzien; dat de woonkwaliteit van verzoekster en haar gezin ernstig zal worden geschaad door de bouw van het project;

2.3. Overwegende dat de verzoekende partij in wezen een toenemende verkeershinder en een vermindering van de verkeersveiligheid opwerpt waardoor haar levenskwaliteit zou worden verminderd; dat zij dienaangaande tot tweemaal toe uitdrukkelijk stelt dat de toestand sedert jaren onhoudbaar is en dat het stadsbestuur en de politie er nu al niet in slagen het verkeersreglement te doen toepassen; dat het voorgehouden nadeel dus reeds bestaat en niet wordt veroorzaakt door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing; dat daaraan geen afbreuk wordt gedaan door het feit dat de toestand mogelijkerwijze nog zal verergeren; dat de voorgehouden onmacht van stadsbestuur en politie om de naleving van de

verkeersvoorschriften af te dwingen evenmin wordt veroorzaakt door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing;

Overwegende dat de verzoekende partij geen ander nadeel aanvoert; dat uit haar uiteenzetting derhalve niet blijkt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

3. Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de VZW Leuvens Welzijnscentrum (Centrum Algemeen Welzijnswerk Leuven) (CAW), in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op 125 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
elf juni 2003, door :

de HH. C. ADAMS,
W. GEURTS,

wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

C. ADAMS.